

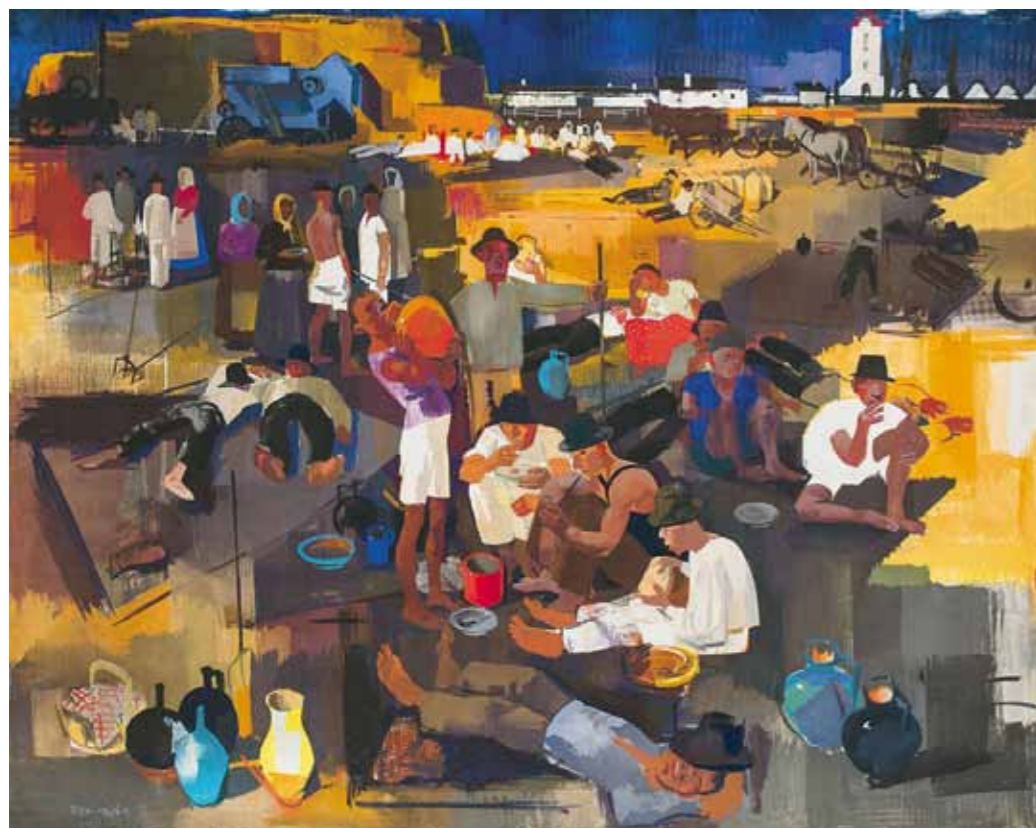
HANNA MELÁNIA (1892–1972)

Esküvő, 1930-as évek | Wedding, 1930s

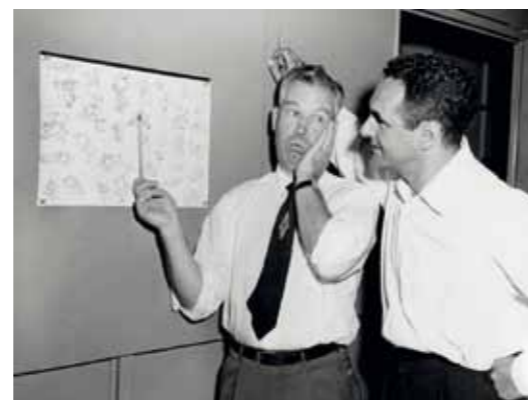
Olaj, fa | Oil on wood, 76 x 100 cm
Jelezve jobbra lent | Signed bottom right: Hanna Mela

Kezdő ár | Starting price: 2 400 000 Ft / 6 000 EUR
Becsérték: 4 000 000 – 7 000 000 Ft
Estimate: 10 000 – 17 500 EUR

FELTEHETŐLEG KIÁLLÍTVA | PRESUMABLY EXHIBITED:
| Hanna Mela festőművész kiállítása. Hódmezővásárhely, Tornyai János Múzeum, 1965. szeptember 5.

1. Aba-Novák Vilmos: Déli pihenő (Pihenők), 1932 magányűjtemény

2. William Hanna and Joseph Barbera, 1960

3. Joseph Barbera és William Hanna a Hanna-Barbera Production irodájában karakereikkel, 1969

Hanna Melánia, vagy ahogy mindenki szólította, Méla a népi világ hétköznapijainak, ünnepeinek jókedvű, humoros piktorja volt. Sok időt töltött anyja aradi ruhaszalonjában, mint ahogy egyik testvére, Hanna Tibor budapesti francia-német női szalonjában is, ahová a kor jeles színésznői, úri hölgyei jártak ruhát varratni. A textíliák gazdag színvilága az 1920-as években Melát az Iparművészeti Főiskolára vitték, majd ezt követően a Képzőművészeti Főiskolán folytatta tanulmányait Rudnay Gyula tanítványaként, ahol évfolyamtársai többek között Barcsay Jenő és Mattioni Eszter voltak. Az általa tanult két művészeti ág különböző megközelítésének, s ezek összefonódásának zseniális példája az *Esküvő*. Méla tömegábrázolásainak a paraszti élet motívumkincsei keverednek a kor divatjával: a

ruhák szabása és mintázata, a rakott szoknyák a fonott frizurákkal és a hímezett mellénnyel jól megférnek a díszes női kalappal, a padra tett cilinderrel és az asztalon tartott legyezővel, mutatva Méla iparművészeti tudását, s bizonyítva a divat és szabászat világában szerzett együttes szakértelmét. Rudnay fiatal tanítványai a nyári művésztelepi gyakorlatok során többször megfordult az Alföldön, ahová később a Budapesten dolgozó Méla gyakorta visszatért. Önálló kiállítások sora és a velencei biennálén elért sikerei (az 1920-as és 1930-as években a Nemzeti Szalonban, a Múcsarnokban, a Velencei Biennálén és Párizsban állít ki)¹ után 1945 januárjában műtermét és otthonát bombatámadás éri. Festményei megsemmisülnek, légnymás miatti sérülés kö-

vetkeztében látása meggyengül. Habár emiatt művészi pályája megtörik, az alkotást haláláig folytatja; az ötvenes években Mártélyon az óvoda falait borítja be mozgalmas, sokalakos, eleven-vidám festményeivel; gyermekek számára készít színes szemléltetési eszközöket. „Sokalakos, zengzetes koloritú kompozíciói nemcsak az itthoni, de a külföldi tárlatokon is sikert arattak. Művei a gáttalanul áradó novellisztikus elbeszélőkédvét és az ezzel párosuló virtuóz ábrázoló-készségét híven tükrözik. Jóllehet mesterségbeli felkészültsége révén kora társadalmi valóságának reális kifejezője is lehetett volna, de túlzott érzékenysége nem bírta elviselni a húszas-harmincas évek antihumánus ellentmondásait, s az élet keménysége elől egy misztikus, regényes, rózsaszín-felhős álomvilágba menekült.”²

A paraszti élet szereplőit jóindulatú humorral eleveníti meg. Tömegjelenetei elsősorban Aba-Novákra emlékeztetnek, nemcsak témájában, de kompozíciójának mozgalmasságában is. A szigorúan határolt tiszta színkezelés évfolyamtársa, Basilides Barna festészetét idézi. Méla úgy rendez lendületes kompozícióba mindent, ami egy paraszti lakodalmat elemel, hogy közben nem érezzük zsúfoltnak a képet, sőt, inkább sorra szemügyre vesszük a túpontosan elkapott részleteket: a tószót mondó örömapát, a bajuszát pödrő ősz hajú bácsit, a kissé becsicscentett szerelmes fiatal párt, az előkelő úrihölgyet, az asztalt betérítő ételkölteményeket, melyeket részletes kidolgozással fest meg. Ahogy haladunk hátrébb, a figurák elnagyoltab-

bakká válnak, de itt is izgalmas karakterekkel találkozunk: szorgosan hozzák ki a paraszti házból az újabb tálakat az udvarra, a nagyböngős játszik, páran már ropják a táncot, de van, aki még csak most érkezik lovaskocsin. A most aukcióra kerülő *Esküvő* egy ragyogóan jó humorú festmény zseniális karakterekkel, ami egy nagyon jókedvű világba kalauzolja szemlélőjét. Családjában nem csak Melának volt tehetsége a meséléshez és karakterek rajzolásához. Másodunokaöccse, William Hanna Kaliforniában Joe Barberával „Hanna-Barbera” művésznev alatt olyan világhírű mesefigurákat teremtett meg, mint Frédi és Béli, Tom és Jerry, Foxi Maxi, a Jetson család vagy Scooby-Doo. William karrierjét rajzfilmszínezőként kezdte, emellett dalokat

szerezett, és szövegeket is írt, majd mikor 1937-ben a Metro-Goldwyn-Mayer saját animációs részleggel bővült, Hannát kérték fel művészeti vezetőnek és rendezőnek. Itt találtak egymásra Joseph Barberával, akinek írói és vázlatkészítő tehetsége tökéletesen kiegészítette Hanna időzítői és történetalkotói készségét. Az MGM 1957-ben felszámolta animációs osztályát – a két férfi ekkor alapította meg saját cégét, a Hanna-Barbera Productions-t, és elkezdtek saját rajzfilmeket készíteni. A Hanna-Barbera csapat több mint 3000 félórás műsort készített 150 televíziós rajzfilmsorozathoz, hét Oscar-díjat és nyolc Emmy-díjat nyert.

BÁN GABRIELLA

1 Dr. Domokos Tamás: Vásárhelyi emlékeim Hanna Meláról. In: Vásárhelyi látóhatár 2012, 3. évf. 1. szám, 24. o.
2 Szelesi Zoltán: Hanna Mela tárlata Vásárhelyen. In: Művészet, 1966, 7. évfolyam 1. szám, 47. o.